

Izhaja trikrat na teden, in sicer v torek, četrtek in soboto ob 4. uri popoldne ter stane po pošti prejemana ali v Gorici na dom pošiljana:

vse leto . . . 15 K

Posamične številke stanejo 10 vin. V Gorici se prodaja „Soča“ v vseh tobakarnah.

„SOČA“ ima naslednje izredne priloge: Ob novem letu „Kazipot po Goriškem in Gradiščanskem“ in dvakrat v letu „Vozni red železnic, parnikov in poštinih zvez“. Na naročila brez doposlane naročilne se ne oziramo.

SOČA

„Vse za narod, svobodo in napredek!“ Dr. K. Lavrič.

Odgovorni urednik in izdajatelj Ivan Kavčič v Gorici.

— Telefon št. 83. —

„Gor. Tiskarna“ A. Gabršček (odgov. J. Pajčič) tiska in zal.

Uredništvo

nahaja v Gosposki ulici št. 7 v Gorici v I. nadstr. na desno.

Upravništvo

se nahaja v Gosposki ulici št. 7 v I. nadstr. na levo v tiskarni.

Naročnino in oglase je plačati loco Gorica.

Oglasi in poslanice se računijo po Petiti-vrstah, če tiskano 1-krat 6 vin., 2-krat 14 vin., 3-krat 12 vin. vsaka vrsta. Večkrat po pogodbi. Večje črke po prostoru. Reklame in spisi v uredniškem delu 30 vin. vrsta. — Za obliko in vsebino oglasov odklanjamo vsako odgovornost.

Za Dalmacijo v 4 letih 4 milijone K, za našo deželo niti vinarja!

»Smotra«, organ dalmatinskega namestništva, naznanja, da je vlada potrosila v Dalmaciji od leta 1907. do leta 1911.

4 milijone K

samo za:

1. urejevanje hudournikov;
2. za melioracije;
3. za nabavo pitne vode.

Torej v 4 letih 4 milijone K! Vsako leto en milijon!

Tako izvršuje vlada v Dalmaciji ono južnim deželam v pomoč napovedano veliko gospodarsko akcijo.

Meseca marca letos pa smo poročali, kaj namerava vlada še vse storiti za Dalmacijo gledé dvigovanja deželne kulture, gledé povzdige kmetijstva, gledé železnice itd. Dne 4. marca t. l. namreč je bila v trgovskem ministerstvu zopet seja medministrske dalmatinske komisije. Tam se je govorilo zopet o na veliko zasnovanem delu na gospodarskem in kulturnem polju v prid Dalmacije.

Ali o akciji, ki je bila napovedana za Goriško-Gradiščansko, ni ne duha ne sluha. Pribiti moramo znova, da so to gospodarsko akcijo zapackali v našem deželnem zboru laški liberalci in slovenski klerikalci z zločinsko obstrukcijo leta 1908.

Takrat je bil čas prijeti za roko, katero je ponudila vlada, ali zavezniški so zapostavili blagor Ježele za svoje visokocenjene osebe in za svoje interese. Imeli smo v deželnem zboru obstrukcijo, ki je snedla pomožno akcijo v prilog naših dežel od vlade napovedano.

Obstrukcija žre in požre obilo. Goriški deželi je požrla milijone....

Deželni glavar Pajer je tisto leto čutil, kako greši s svojim nekvalificiranim ravnanjem s predsedniškega mesta; zato pa je pisal dne 24. septembra 1908. v odgovor na pismo takratnega »Slov. klu-

ba«... da je potreba, da deželni zbor deluje, »tem bolj utemeljena, ker je visoka vlada objavila svoj program za pospeševanje blagostanja v naši deželi, program, ki je strogo vezan na pogoj sodelovanja deželnega zastopa.«

Torej tako: program za pospeševanje blagostanja v naši deželi je bil strogo vezan na pogoj sodelovanja deželnega zastopa — ali zaveznikom je bilo tako malo mar za realiziranje vladnega programa za pospeševanje blagostanja v deželi, da so rajši uganjali obstrukcijske komedije kot da bi delali... za pospeševanje blagostanja v deželi. Ni čuda, če je vlada odmaknila svojo roko od takih ljudskih zastopnikov ter se obrnila drugam.

Velikanska je škoda, katero so prizadeli naši deželi zavezniški, obstrukcionisti iz leta 1908. v našem deželnem zboru. Vedno večja se nam kaže škoda, zadana naši deželi in vedno hujše obsodbe od strani vseh goriških Slovencev je vredno obstrukcijsko divjanje v deželnem zboru leta 1908.

In kdo je glavni krivec?

Glavni krivec je

dr. Anton Gregorčič.

On je hotel obstrukcijo, on je nagaal, ker je prišlo premalo njegovih v deželni zbor, in pomagali so mu laški liberalci, dobro vedoč, da če Gregorčič pri novih volitvah kaj pridobi, bo to le njim v prilog.

Dr. Gregorčič je uganjal obstrukcijo, on je očel one obstrukcije, ki je snedla deželi milijone....

Vedel je, kaj zahteva vlada, da se izvede pomožna akcija za našo deželo: da pridemo do regulacije rek in hudournikov, da se kaj stori za povzdigo kmetijstva, da pridejo razni deli dežele do pitne vode, itd. ali nič ni, ker Gregorčič s svojimi je uganjal obstrukcijo takrat, ko je vlada ponudila roko v pomoč naši deželi. Odbili so dobrohotno roko....

obstrukcija in slovensko-klerikalna ter laško-liberalna surovost je divjala po zbornici: namesto da bi se bili oprijeli

dela.... za pospeševanje blagostanja naše dežele.

Kot državni poslanec se seveda s Fonom vred in zraven še z vsem lepim Šusteršičevim klubom ni brigal za to akcijo in se tudi ne bo, če bi bili volilci res tako nespametni, da bi ga poslali še v parlament.

Taki so klerikalni poslanci slovenski. Oni imajo na vesti to, da vlada ne izvaja za našo deželo pomožne gospodarske akcije.

Zato pa: Kdor bo volil klerikalce, bo volil proti svojim koristim in proti koristim vseh goriških Slovencev!

DOPISI.

Toplice na Dolenjskem. — Dolenjsko zdravilišče Toplice se je s 1. majem vzbudilo in postalo živahno. Kopališka sezona je začela. Dasiiravno šele začetek, že se oglašajo kopališki gostje, ki komaj čakajo, da si preženo s pomočjo zdravilne vode nadležni revmatizem in druge slične bolezni, ki so jih dolgo zimo nadlegovale. Oglašajo se stari gostje, ki poznajo že naše Toplice, pa tudi novi, taki ki dosedaj še niso potrebovali tukajšnje zdravilne vode. Gotovo je kdor pride enkrat, pride tudi drugič tem raje, ker spozna, kako prijetno domače je bivanje v dolenjskih Toplicah — kjer najde lepe in prijazne sprehode, udobna stanovanja in povsod nizke cene. Toraj kdor čuti trganje po udih, naj se napoti v naše zdravilišče, od koder se gotovo povrne ozdravljen in prost mučne bolezni. Do sedaj je tu 34 vojakov z dvema častnikoma, ki se prav pridno poslužujejo gorkega vreca in še nekaj drugih gostov. Za prihodnji teden pa je priznanjenih mnogo iz raznih krajev. V soboto 6. t. m. obišče naše kopališče 30 inženirjev.

Iz kanalskega okraja.

Gorenjopolje, 4. maja 1911. — Dopisnik iz Kanala v »Novem času« z dne

28. aprila t. l. se bavi z nekaterimi starešinami, cerkvenim ključarjem, Nibrantom, domačimi fanti ter ovinkoma i z majo malenkostjo. Sicer ignoriram navadno take dopise, vendar pa naj velja za sedaj mala izjema. Kar se tiče moje osebe v dopisu, je gola resnica — dokaz že prejšnji dopisi — da ležim nekaterim močno v želodcu; čemu in zakaj, vem prav dobro: samostojen sem in ne pustim, da bi se z menoj kar tako-le pometalo. Do meje pustim in nič dalje! Da bi bil pa res tako mogočen, kakor trdi dopisnik, da zadržuje moja oseba kar celo stotnijo ljudi, da se ne vpišejo v »Kat. izobr. društvo«, tega se pa res nisem zavedal. Če bi bil drugačnega kova, bi se morebiti še poprevzeli! — hvaležno odklanjam to nezasluženo priznanje, ker jaz nisem nikaka ovira, sobratje, ovira je le ljudska zavednost. Na zdar! H. K.

Anhovo. — Naši klerikalci so stikali glave ter se škodoželjno posmehovali. To je gotovo znamenje, da je zopet napaden kdo v kakem »katoliškem« listu. Kmalu nato je bilo vdarjeno na zvon, da je ta napad v svetem »Novem času«. Tak list se navadno ne vzame z golimi rokami, ker je navadno poln laži in obrekovanj ter je človek v nevarnosti, da se mu koža opišči in dobi grinte. Neki klerikalec nam ga je prebral ter s tem zadostil naši radovednosti.

V dopisu (dopisnike vsi dobro poznamo) so napadli kar na debelo: obč. starešine, cerkvenega ključarja, g. učitelja, g. Nibranta in nas fante. Kaj pa je resnica! — Vi klerikalci ste imeli svojo veselico na velikonočni ponedeljek v svojem družbarskem, ne pa izobraževalnem društvu. Med drugimi tudi mi nismo šli zraven. Med vas obrekovalce in svetohlince nikdar! Nimate v vaši sredi nas fantov, to vas boli, zato to škripanje. Premožati smo in razumemo, kam pes taco moli! — Naša fantovska navada je, da je velikonočni ponedeljek naš dan; saj smo vendar srečno dokončali žalostni in dolgi post. Zdravi smo, pošteno delamo in se trudimo za vsakdanji kruh za-se in

VELIKA VAS.

Roman. — Francoski spisal: Edgar Monteil.

Poslovenil: F. K.

(Dalje.)

»Le vprašaj, rada te hočem podučiti,« odgovori Ana in se trudi, da bi naredila kolikor mogoče resen obraz.

Deklici ste se večkrat izprehajali po okolici, toda Lucija je vedno tako gledala, da ste prišli končno na kostanjev vrt, kjer je stalo drevo s črkami, ki jih je vrezala Ana.

»A-L to pomeni Ana Lucija,« je dražila Ana smeje prijateljico.

Lucija se je tudi smejala.

»Ali naj ne pomeni več tega?« izprašuje Ana.

»Pomeni naj to, kar si hotela takrat napisati.«

»Mislija sem Alberta.«

»Potem naj pri tem ostane.«

»Zakaj pa nisi pustila takrat tega veljati?«

»Sama ne vem — bala sem se ... nisem še vedela...«

»Ti nisi vedela, da ga ljubiš?«

»Ne, Anica.«

»Ali nisi čutila, če se je govorilo o njem v tvoji navzočnosti, da ti ni bil tako malovažen, kakor če bi se govorilo o kom drugem; ali bi ne zbežala najraje, da bi skrila svojo zmešnjavo?«

»Da, tako je bilo.«

»Bila si razburjena, srce ti je bilo hitreje, če si mislila na njega?«

»To me je ravno plašilo.«

»Ravno tako se je godilo tudi meni, če sem mislila

na Pavla. Povej Lucija, če si vse to čutila, ali ti ni prišla slutnja, da je tu ljubezen?«

»Ne, imela sem to za prijateljstvo.«

»O, potem si še mnogo bolj nevedna, kakor sem bila jaz,« se smeje Ana.

»To je že lahko.«

»Ko sem bila še popolnoma majhna, sem čutila neko posebno veselje, kadar je prišel Pavel in že dolgo prej, predno sem slišala stariše reči: »otroka spadata jako lepo skupaj, postati morata dvojica, sem vedela, da bodem Pavlova soproga.«

»Ne, na to nisem nikdar mislila, če sem se igrala z Albertom.«

»Dokaz, da sem jaz bolj ostrovidna, kakor ti.«

»Gotovo.«

»In pozneje, ko sta bila z Albertom skupaj, ali nisi čutila nekak poseben dušni mir?«

»O tem pa nisem še premišljevala.«

»Ali nisi bolj pazno poslušala njegove besede, kakor pa če je govoril kdo drugi?«

»To je pa res.«

»Ali ga nisi rada pogledala?«

»O, tega si nisem upala.«

»To je res; jaz sem tudi Pavla prej gledala, če me on ni gledal, pozneje pa se ga nisem nič več bala, saj je moj zaročenec. Toda ti si rekla, da se nisi upala, to je znamenje, da ga ljubiš, kajti če bi ga ne ljubila, bi ga lahko mirno pogledala.«

»Misliš?«

»Seveda. Povej mi dalje, ali nisi prišla k nam večkrat z upanjem, da ga dobiš tukaj?«

»Da.«

»Vidiš, vse to sem jaz opazila in uganila tvojo ljubezen prej kakor ti sama.«

»Ti se nisi motila, jaz pa sem spoznala šele po tebi.«

»In sedaj pripoznaš prosto, da ljubiš Alberta?«

»Ne muči me več, saj si me že dovolj mučila, me izpraševala in govorila o Albertu in mi izvabila na bolj ali manj zvit način mojo skrivnost.«

»Torej sem bila tudi nerodna?«

»No, tvoja vprašanja so bila včasih precej jasna.«

»Jaz pa sem si domišljala, da sem se spravila jako zvito na delo, nisem pustila nikdar opaziti, da sem zapazila tvoje razburjenje, tvoj tresoč se glas...«

»In vendar si me pripravila samo ti, da sem pričela paziti na svoja čustva.«

»In sedaj?«

»Sedaj sama ne vem, ali naj želim, da postane Albert moj soprog, ali ostanem sama, če me ne ljubi.«

»Pri zadnjih besedah se ji vlijajo solze po licih.«

»Ti jokaš! vzklikne Ana. Toda to je vendar najjasnejši dokaz, da ga res ljubiš, če ti je hudo misliti, da bi se to, kar ti želi srce, ne moglo izpolniti! Ne jokaj, moja dobra Lucija, potolaži se in upaj. Hočem ti nekaj izdati. Pavel in jaz sva se domenila, Albert te mora ljubiti, mogoče te že ljubi.«

Te besede pomirijo Lucijo takoj in veselje ji žari iz oči.

»Takrat na izletu v Chamtarousi sem bila tako srečna,« šepeta.

»Saj sem videla.«

»Toda, takrat še nisem vedela, da ga ljubim.«

»Še vedno ne? Ti pa težko pojmuješ! Kdaj si torej prišla na to? V Saint Marcellinu?«

svoje tudi, čemu bi se pa tudi poveseliti ne smeli. Vsak pameten človek nam privoščijo veselje, je kjer kakoli nam ga ne privoščijo, ker se oni z večinoma kosmato vestjo pošteno veselijo ne morejo. Vse se rado po delu, veselji po svoje, mi tudi. Nedolžne ptice prepevajo, izleto delajo le krvoželjne uide. Na velikonočni ponedeljek smo se toraj zbrali vsi fantje cele vasi pri našem Jugu ter si ukazali prinesiti v boljše prebavo velikonočnih pihov, gnjati in potic, božje kaplice. Naenkrat smo bili spomladansko navdahnjeni in razlegala se je pesem za pesmijo. Zavili smo jo pevaje skozi vas do našega Nibranta. Tudi zavirskali smo, »mej duha, pa koliko nas je tudi bilo! Tu smo se postavili kar pod milim nebom, kdo vam pa boče tudi na tak dan v zaduhli sobi. Pesem za pesmijo se je glasila okoli mize. »Kunšine« klerikale poučimo, da človek ne tuli, ampak volk. Petja nam pa ne boče nihče branil, to si zapomnite! G. Nibranta pa ne bodete učili krčmariti, prestar je že v tej obrti. — Naš g. učitelj je bil za praznike odsoten, vendar ste ga tudi spravili v dopis. Ga imate radi? Je li vam napoti? Verjamejo? Pretrd je za vas brezžobe klerikalec. On je že marsikomu pomagal, če je le mogel, ne glede na to, je li klerikalec ali naprednjak, od vas pa ni nobene fige. Pač, obrekovalne fige, ki smrdijo po maščevanju. Mi se ne bomo maščevali, ker to pride po vsakem hudobnem dejanju, in vas le pomilujemo in vam prav od srca odpuščamo, ker ne veste, kaj delate. Cerkveni ključar, obč. star. in pol. mož so pač svobodni ljudje in ne bodo vprašali nikdar nikoga, če in ob katerem času smejo popiti »gato« vina. Ker so še danes zdravi in prav pridno delajo in se trudijo, da pravilno preživijo svoje družine, je to gol dokaz, da vino tudi med veselico kakega »katoliškega« društva pito ne škoduje. Cerkvenega ključarja pa imate na piki že od Sv. Treh Kraljev, t. j. od »kanta« cerkvenih stolov. Po vašem se toraj začnajo močje in fantje še le takrat, kadar se upišejo v »katoliško« društvo! Kaj smo drugi mežje?! Pojte se soli! Ne povijajte se, ker bodete ponižani, ne napihujte se, ker lahko razpocite! Pamet, pravim, pamet, pa obrekovanje opustite!

Napadeni fantje.

Iz Plavi. — (Naj posluša g. M. Zega, predsednik cest. odbora v Kanalu.) V soboto dne 29. pr. m. zvečer bi se bila kmalu zgodila velika nesreča pred gostilno Križničevo v Plavih. Gostilna Križničevo se namreč nahaja blizu mosta v Plavih. Ko pride čez most, je sicer nekaj kamenov v varstvo nesreč. Prav pred gostilno pa nobenega obzidja ne nobenega kamena; kjer se lahko zgodi velika nesreča v globok prepad. Rafael Zimic iz Poddeskla je omenjenega dne vozil pivo in druge reči krčmarju Križniču in drugim. Ko pride na most, stopi z voza in drži

konja na vajetih, hotec zapeljati voz pred Križničevo gostilno in razkladati, kar je bilo Križničevega. V istem hipu pa pride od nasprotne strani vlak, konj se malo oplesi in voz gre nazaj proti prepadu; k sreči pa so bili tam slučajno nekateri možje, ki so hitro prišli za voz in ga vdržali toliko, da ni šel voz in konj pod zid. Vsa čast jim gre, da se ni zgodila večja nesreča, kakor da je ostalo pri tem, da ni bilo druge nesreče kakor da je nekaj poškodbe na blagu, ki je padlo v propad. Ravno na istem mestu je pred kratkim časom padel biciklist, sreča je bila le ta, da je spodaj njiva, da se ni ubil. G. Zega, nikaj pogledajte, dovolj dela, boljše kakor pa tožariti izvestne ljudi!

Iz kobariškega okraja.

Kobariško: Zabavljanje, tudi od strani klerikalcev, čez našega dičnega dr. Gregorčiča, presega že vse meje. Nekteri pravijo, da nam ni, kot poslanec koristil niti toliko, kolikor je črnega za nohtom, drugi bi bili radi, da bi prišel k njim in jim povedal, kaj je vse storil zanje v teku tolikih let. A jaz pravim: potrpite! Potrpljenje prebije železne duri! Cesar ni napravil, pa še napravi, saj je mož zmožen. Napravil je n. pr. (naj zamolčim za zdaj) dobre, ki jih je napravil drugim okrajem, zlasti Furlanom, Pajerju, Šusteršiču i. dr.) Kamenčanom most čez Sočo, Drežničarjem, Kotarjem i. dr. lepe ceste, Ladrce, Smaščanom, Idrščanom, Kamenčanom je reguliral Sočo, Kotarjem Nedižo itd. itd.

Kako rad bi se tudi tu pa tam pripeljal k nam z železnico ki jo je tudi on napravil, ko pa ima v Gorici toliko dela! In še ta presneta železnična uprava je morala ravno pri naših železničnih vozovih napraviti tako ozka vrata, da ne more skozi nje. Škoda tako delavnega in debelega poslanca, ako ne bo letos spet izvoljen!

Moll-ov Seidlitz-prašek

je za na želodcu trpeče neprekosljivo sredstvo katero ima prednost pred vsemi drugimi dražilnimi čistil. kroglicami in grenicami.

Cena orig. škatlje K 2 — Ponarejanje se sodnijsko zasleduje.

Mollo-vo Franc. žganje in sol

za ribanje života. — Bolečine olajšuje in okrepuje starnano sredstvo proti trganju in prehlajenju vsake vrste.

Orig. steklenica K 2 — Na prodaj po vseh lekarnah in mirodlinicah. Glavna lekarna A. MOLL, c. in kr. govorni založnik, Dunaj, Tuchlauben 9. Zaloga v Gorici v lekarni: A. Gironcoli.

Fozor, volilci, zaupniki in agitatorji!

Volilni imeniki.

Pregledati treba volilne imenike! Ker so že postavljeni na ogled, je dolžnost

a) vsakega volilca, da gre pogledat v občinski urad, če je v imeniku vpisan; b) vsakega zaupnika in agitatorja, da gre pogledat, če niso izpuščeni iz imenika naši somišljeniki.

Reklamirajte!

Ako pri pregledovanju imenikov opazite, da niste vi ali kateri drugi napredni volilec vpisan, takoj reklamirajte.

Pojdite takoj k županu in mu ali ustmeno ali pisмено sporočite, da hočete biti vpisan v volilni imenik.

Čas za reklamacije je samo 14 dni od onega dne, katerega se je imenik razpoložil (ta dan se v reklamacijsko dobo ne šteje!)

Reklamirati sme vsakdo, ki ima volilno pravico, bodisi ustmeno ali pisмено. gre osebno k županu in reklamira ustmeno, mora s seboj nesti sledeče dokumente: 1. domovnico, 2. krstni list, 3. potrdilo o enoletnem bivanju v občini.

Ako pa vložijo pisμένο reklamacijo, naj dotične dokumente priloži.

Treba pa je tudi pogledati, če niso morda v vol. imeniku vpisani ljudje nasprotnega mišljenja, ki pa nimajo po postavi volilne pravice.

Zaupniki in agitatorji, glede teh treba tudi reklamacij.

Županstvo mora reklamacije tekom 3 dni predložiti okrajnemu glavarstvu. Ako je glavarstvo reklamacijo neugodno rešilo, ima dotičnik, ki jo je vložil, pravico, se tekom 3 dni (od dneva, ko je dobil odlok glavarstva) pritožiti se na namestništvo.

Opozorjamo posebej, da se mora napraviti za vsak posamezen slučaj posebna reklamacija.

Listine, ki so potrebne za reklamacijo, so kolka proste.

Slovenci - volilci mesta Gorice!

Volilni imeniki za državnozbornske volitve so vsakemu na vpogled. Vsakega 24 letnega zavednega Slovenca dolžnost je, da se prepriča, če je vpisan v volilni imenik. Kdor ne more sam tega storiti, naj pošlje pogledat ženo ali koga drugega.

Volilni imeniki so na vpogled: v »Slovenskem bralnem in podpornem društvu« v ulici sv. Ivana št. 7, (ta ostane stalno tu), drugi so do danes zvečer v »Trgovskem Domu« v trgovini g. Andr. Gabršček, v nedeljo bo ta v gostilni g. Josipa Molarja blizu »Malega Doma«, in tretji je v Pokopališki ulici št. 28 pri g. Ivanu Cempretu; tudi ta bo tam samo par dni na razpolago. Četrti je v »Narodni Tiskarni«.

Da se olajša reklamacijsko delo, če ni kdo vpisan, naj si priskrbi čimprej krstni list (zadostuje izvleček), domovnico in uradno potrdilo (od policije) o 1 letnem bivanju v mestu ali mestnem okolišu. Vse drugo preskrbi odbor.

Volilec v javni službi zadošča dekret kot priloga.

Slovenski volilci! Mestni magistrat v Gorici neče in neče povedati, koliko nas je našel pri ljudskem štetju. Povejmo mu mi pri volitvi, koliko nas je.

Volilni odbor Goriških Slovencev.

Trije važni dnevi.

Važen dan v politični zgodovini goriških Slovencev je

22. marec 1897.

Tisti dan so divjali Lahi po goriških ulicah ter zaničevali Slovence na tak način, da je nastal odpor proti njihovemu divjanju kar sam od sebe.

Nastal je boj, ki je bil tako uspešen, da je oplašil Lahe, ves pogum so izgubili in tarnali so: Kaj bo? Prijeli smo jih bili za pravo žilico. Kar čez noč je nehala zmerjanje s »ščavi« in ponižni in krotki so bili ter trdili so, da hočejo živeti v miru s Slovenci. Če bi bilo šlo v tisti smeri dalje, bi se ne bili Lahi nikdar več dvignili nad nas!

Ali prišel je v deželo kardinal Missia, prišel je razkol in prišel je

15. december 1900.

Na ta dan je bila sklenjena znana slovita politična pogodba med Pajerjem in Gregorčičem.

Gregorčič je bil s svojo politiko med Slovenci poražen, ali šel je po pomoč k našemu staremu največjemu sovražniku, dobil je pomoč in izvoljen je bil v državni zbor. Vsled tega takrat tudi deželnozbornske volitve niso skončale tako, kakor bi bile, če je obveljal Gregorčičev padeč med Slovenci.

Gregorčič je bil šel po pomoč k Pajerju. Furlani so glasovali zanj in mož je bil izvoljen. Slovensko ljudstvo je bilo že obračunalo z njim ali na površje ga je pahnil sam dr. Pajer..... v veliko nesrečo goriških Slovencev. Drago plačujemo to lepo zvezo.

Lahi so se oddahnili. Velik kamen se jim je odvalil od srca. Komaj tri leta so bili potlačeni, dvignili jih je kvišku..... dr. Gregorčič, ko se je prodal Pajerju.

Dva važna dneva! Kako pomembna! Od leta 1901. dalje služi Gregorčič Pajerju. Postal je Pajerčič, kakor so ga bili krstili pri Sv. Luciji na shodu pred 4 leti. Od leta 1901. dalje hlapčuje v deželnem zboru Pajerju, da dela ta tain, kar hoče, kar je v korist Lahom! Na Dunaju pa služi Gregorčič Šusteršiču, ki dviga na Kranjskem nemštvo.

(Dalje v prilogi.)

»Da takrat.« Srce mi je hotelo počiti, kar bilo je v mojih sencih, po celi glavi, kakor ogenj se je pretakala...

»O, o, o, kar toliko na enkrat. Sedaj se pa že popolnoma dobro izpoznaš, kakor vidim.«

»Govoril je tako ljubeznjivo, prijel me za roko...«

»Toréj, stvar je gotova, ti ga ljubiš in A tukaj na drevesu ne pomeni: Ana?«

»Ne, ali ne ljubim te nič manj Anica.«

Deklici se niste naveličali pričeti vedno isti pogovor. Ana je pravila vedno o svojem zaročencu, Lucija pa je bila vedno, ali vesele, ali žalostna. Ana jo je tolažila, ji obljubila pomoč, in jo prosila, naj bo dobre volje.

O Albertu niste slišali nič, samo Pavel je pisal parkrat o njem, da ga je obiskal v Saint Marcellinu, to pa je bilo tudi vse.

Albert najbrže ni mislil več na svojo mladostno prijateljico, drugače bi prav lahko prišel sem.

Vreme je postajalo vedno neprijetneje, sever je bril ledeno čez gore sem in stresal drevesa, da so izgubila zadnje listje in stala gola.

Zima se je bližala.

XVI.

Zima.

Pričelo se je mrzlo vreme in padel je prvi sneg. Roybonenčanje niso mogli sedeti več v prostih urah pred svojimi hišami in klopč in govoriti z mimoidočimi, prišel je čas, ko so sedeli najraje pri zakurjeni peči.

Toda letos so imeli v Royboni precej novosti; posebno ena je vlekla ljudi na cesto.

Na Chanatovi hiši, nad okni pritličja je visela velikanska tabla, na kateri je stalo z zlatimi črkami na črnem polju:

Banka Chanat, Felibien in dr.

Tem bolj so strmeli ljudje, ker je prišel napis kar čez noč na hišo. Chanat je naročil napis v Saint Marcellinu, od tam so ga pripeljali popolnoma gotovega.

Ne, tako svetlega napisa ni imel nihče v kraju, Veran ga sploh ni imel.

»Ta napis bo stal mnogo ljudi premoženje,« meni Allard.

»Chanat, Felibien in dr. se glasi nova firma, kdo je neki drug?« so se izpraševali ljudje.

»Najbrže Ivana,« so odvrčali hudobni jeziki, dovtipu so se splošno smejali.

V resnici ni bilo druga, toda Chanatu se je zdelo, da se ta »in dr.« jako lepo podaja, da sploh večja firma brez tega ni mogoča.

»Videti je tako čisto in veličastno,« je rekel bivši notar.

Sploh pa je bila Ema tu, ta je lahko veljala za oni »in dr.«

V hiši je vladalo nekaj časa celo preseljevanje. Slavni salon z modro opravo je bil premeščen v prvo nadstropje, celo pritličje pa je zavzemal barčni urad.

Okna so bila že preje zamrežena, toda tudi notranji prostor je bil razdeljen z omrežjem kakor v bankah po velikih mestih. Chanat si je naročil iz Pariza velikansko blagajno.

Ta železna blagajna je bila že sama velik dogodek za Roybono.

Na kolodvoru v La Cotte, kamor je prišla iz Pariza, so jo morali dvigniti s škripcem in voz, na katerega so jo naložili, se je polomil.

Drugi voz so morali preje zadostno z železnimi drogi utrditi, da so mu smeli zaupati toliko teže. Pred voz so vpregli štiri vole.

V Royboni niso malo strmeli in več kakor dvesto ljudi je stalo pred Chanatovo hišo, da so gledali, kako jo spravijo z voza in potem v sobo. Deset mož je imelo dovolj opravila. Končno so jo vendar spravili v pisarno, na svoj prostor, ali glej jo novo zapreko. Tla so se šibila pod toliko težo in bila je nevarnost, da pade blagajna v klet. Premakniti so jo morali še enkrat in poiskati prostor, kjer so bila tla močnejša.

Banka Chanat, Felibien in dr. je vzbujala s svojim napisom, omrežjem, železno blagajno in nanovo vezanimi zelenimi knjigami, nekaj dni splošno pozornost, tako, da se je dosednji edini bankir Veran pričel bati, da bo moral v najkrajšem času zapreti svojo banko.

Med tem je bila tudi poroka gospodične Laforet z gospodom Provieroum in zadnji je prevzel takoj notarjevo pisarno. Svatba je bila v Saint Marcellinu in je bila zelo preprosta. Monestrel je rekel: »Še primere ne z ono v Chanatovi hiši.«

Gospod Laforet ni hotel zoastati za bankirjem, opremil je tudi svojima otrokoma salon v katerem je visela cela družina naslikana na steni.

Novi notar, gospod Provierom — njegov tast, ki je držal mnogo na staro ime Laforet, je obstal pri tem, da si mora zet vzeti obe imeni — se je kmalu prikupil Roybonenčanom.

Bil je jako ljubeznjiv in postrežljiv. Imel je jako rad goste v svoji hiši, je bil pa tudi povsod dobrodošel. Govoril ni nikdar o politiki, ljudje niso poznali njegovega mišljenja, Monestrel pa je menil, da se ga prav lahko prišteva k »boljši družbi«.

Zima je postajala vedno občutljivejša, ljudje so hodili jako hitro, da so se ogreli.

Tu se prigodi nekega dne zopet nekaj posebnega: gospod in gospa pl. Slepč sta prišla v kožuhih v cerkev.

Na Goriškem je pomagal kvišku Lahom po letu 1897. dr. Gregorčič, na Kranjskem dviga nemštvo njegov vnuk politični šef dr. Susteršič. V službi tujcev sta oboje, da se držita na površju. Neizmerno škoduje slovenskemu narodu S. L. S.!

Ljudstvo, razmišljaj o tem, volilci, sodite, kaj dela dr. Gregorčič in v kaki družbi je ter volite po tem!

Odanimi bi se morali Slovenci in gledali bi v lepšo bodočnost, če padé pri sedanjih volitvah dr. Gregorčič. On je glavno zlo goriških Slovencev, on yžarjuje prepire in razprtije ter služi tujcem v neizmerno škodo slovenskega naroda.

Proč ž njim in z njegovimi kandidati!

Dvema važnima dnevnoma naj se pridruži tretji važen dan

13. junij 1911.

Domače vesti.

Shod zaupnikov narodno-napredne stranke bo jutri dopoldne v Gorici v Trgovskem Domu ob 10. uri. Edina točka dnevnega reda je: proglasitev kandidatov za volitve v državni zbor.

Prosimo naše gg. dopisnike in somišljenike, da nam poročajo sproti o vsem volilnem gibanju po deželi; toliko z ene kot druge strani.

Prispevajte za otroški vrtec na Blatnem. — G. Eg. Špacapan je nabral na državnem kolodvoru svoto 12 K. Hvala naribatelju in darovalcem!

Darovi za »Dijaško kuhinjo«. — Goriška ljudska Posojilnica je nakazala zopet 100 K za letno podporo. — Neimenovana gospa št. 1 za maj 2 K, Neimenovana št. 7 za maj 5 K. — Na račun mesečnine je prišlo 81.50 K.

Podporno društvo za slovenske visokošolce na Dunaju je prejelo od 9. marca do 4. maja skupaj 1050 kron 50 v.

Darove sprejema blagajnik Ivan Lazar, nadrevid. j. ž. v p., Dunaj III., Reissnerstrasse 27.

Umri je v Solkanu v svoji vili upokojeni artilerijski polkovnik Hanibal Grimmer, star 86 let. Udeležil se je bojev leta 1848/49. Pokopljeno ga v St. Petru jutri pop.

V Lokavcu pri Ajdovščini so se vršile pred kratkim občinske volitve. Izvoljeni so zavedni napredni možje v vseh treh razredih.

Lep nauk duhovščini so izdali v posebnem pastirskem listu tirolski škofje. Pozvali so jih, naj pri predstojecih volitvah bodo zmerni, da se ne bo zdelo, kakor da bolj gledajo na pozemške kot na nebeške zadeve. Naj ne rabijo nedovoljenih in nepoštenih sredstev in naj tudi proti nasprotnikom bodo pravični. — Kaj, ko bi milostljivi nadškof dr. Sedej dal tak ukaz tudi naši častiti duhovščini?!

Koncert Marg. Slavjanske v Gorici se bo vršil danes 6. t. m. v restavraciji »Central«, in sicer ob 8^{1/2}. Koncert Slavjanske privabi gotovo mnogo občinstva v »Central«.

Lukežič — junak dneva. Dan na dan dobava Lukežič, faktor v »Narodni tiskarni«, vse polno pism iz vseh krajev

inozemstva in iz vseh delov sveta. Pismonoše, se sicer pote z donajanjem pism, toda rade volje store to, ker so si izgovorili od Lukežiča, da jim da vse inozemske pisemske znamke in, ker so nekateri zelo redke, je zelo dobro poplačan njihov trud! Od kod pa taka korespondenca? Koj se je razširil glas po cellem svetu, da je šel Lukežič v sovražni tabor na Kras, kjer se mu je posrečilo, deloma s svojim impozantnim nastopom, deloma s svojo prepričevalno besedo onemogočiti in preprečiti napredni shod v Stanjelu. To ni kar si bodi! Tak junak je povsod dobrodošel! Zato pa dobiva toliko vabil! Povabili so ga ustaši v Albaniji proti Turkom, pa tudi Turki, katerim naj pomaga z nastopom in besedo preprečiti ustaško gibanje na Balkanu, povabili so ga revolucionarji v Meksiku, pa tudi regularne čete proti rebelom, povabili so ga na vroča afriška tla onemogočevati nadvlado tujih vlasti in preprečevati ustaško gibanje, povabila ga je kitajska vladarska hiša, udušiti upor ustašev na Kitajskem, toda tudi ti-le niso zaostali, ter mu obljubili mandarinsko čast in premoženje, če bi jim hotel načelovati. In ker se dosedaj pri taki izbiri še ni mogel Lukežič odločiti, ali naj postane predsednik meksikanske republike, ali maroški sultan, ali turški minister za vojno, ali kitajski mandarin, ali albanski četovodja, je še vedno faktor v tiskarni in zraven tega — junak dneva. Kamor pride, vse prepreči in onemogoči. Klobuk z glave preč takim junakom!

Če bi bil in duhovniško hujskanje. — Nečisto je bila pri nadškofu Skrbenski vragi večja deputacija kmetov iz L. ana, ki se je pritožila zoper hujskajočo agitacijo duhovščine na deželi. Nadškof je deputaciji obljubil, da napravi red. »Skrbel bom« — je dejal — »da se odzda ne bo več s prižnic delala politika in volilna agitacija. Ako bi pa kateri duhovnik to zapoved prekršil, mi poročajte, in skrbel bom, da se slučaj ne ponovi več.« — Milostljivi gospod nadškof in knez dr. Sedej, kaj pa Vi pravite k temu?

Vsa klerikalna banka proti naprednjakom na Krasu. — »Slovenec« se je tudi veselil in komaj čakal, da bode cela vrsta naprednih Kraševcev v Trstu obsojena radi goljufije, katero so jim podtaknili lepi krščanski ljudje, več in manj posvečeni. Posebnega poročevalca je bil poslal »Slovenec« v Trst k prvi razpravi radi kraških trt, da bi zbolnal v svet, kakor da so naprednjaki, kaka je napredna stranka, pričakujoč, da potem z lahkoto zmagajo klerikalci tudi na Krasu.

Saj so imeli vendar vse tako lepo zasnovano. Vodstvo S. L. S. v Gorici, nunci na Komenščini, klerikalni preiskovalni sodnik v Kommu, klerikalni državni in deželni poslanec sodni svetnik Fon, potem pa še podpora iz vrhovnega vodstva S. L. S. v Ljubljani — to vendar mora pomagati tako, da bodo obtoženi napredni možje s Krasa vrženi v ječo, na Krasu pa razobesijo črno zastavo S. L. S. Vse lepe duše so se zbrale in delale so z vso močjo, ali vendar niso dosegli

krščanski moške nesreče, tolikih ljudi, da bi po tej nesreči zlezli strankarsko kvišku na Krasu! — Cela banda je bila skupaj iz Gorice in Ljubljane. Cela ta banda pa je sedaj razkrinkana in osramočena. Fej, črni hudiči!

Dijaški tamburaški zbor v Gorici priredi v soboto, dne 13. maja 1911. na vrtu hotela »pri zlatem jelenu« zabavni večer.

Sporod: 1. A. Pertot: »Spotil na I. zlet P. S. Ž.«, koračnica. 2. M. Majer: »Hrvatsko prelo«, venec hrvaških napevov. 3. P. Vorotnikov: »Večerni zvon«, petje s spremljevanjem tam. zbora. 4. H. O. Vogrič: »Uspomena na zlatnu Prahu«, venec čeških narodnih. 5. A. Pertot: »Juppe Culotte«, valček. 6. H. O. Vogrič: »Slava Prešernu«, venec njegovih pešmi. 7. ***: »Dijakova zarubitev«, spevoigra s spremljevanjem tamb. zbora. Ta točka se vrši v dvorani. Prosta zabava.

Začetek ob 8^{1/2} zvečer. Vstopnina: za osebo 80 vin, dijaki in dijakinje 40 vin. Vstop dovoljen le vablenim.

Ker je čisti dobiček namenjen »Dijaški kuhinji«, se preplačila hvaležno sprejemajo. Dij. odbor.

V slučaju slabega vremena se vrši zabava v dvorani.

Nemčeni dāmo rōko v spravo, liberalcem pa nikdar! Tako je vskliknil general slovenskih klerikalcev dr. Susteršič na shodu v hotelu Union v Ljubljani dne 27. pr. m. To beležimo v večem spomin slov. javnosti. — Takemu človeku služita dr. Gregorčič in Fon.

Dr. Gregorčič je pa debel prijatelj Lahov in smrten sovražnik slov. naprednjakov. Z Lahji je spravljen — v neizmerno škodo slov. naroda. Ravno tako laška strica sta Fon in Stepančič.

Na Bovškem, kjer je Gregorčič storil tudi toliko dobrega, ga tudi težko pričakujejo, posebno polhiševalci. Ali veste, kaj pravijo? Pred kratkim so pisali, da imajo izbornega poslanca v deželnem in državnem zboru, ki zastopa imenitno njihove interese. Rekli so tako-le:

»Ali niste šlišali, kako je dr. Gregorčič pred debato o krošnjarskem zakonu v parlamentu letal od poslanca do poslanca, priporočal se, nagovarjal, prosil, rotil, naj se v načrt krošnjarskega zakona sprejme kot zadnjo točko: Polhiševalcev, bovškega sodnega okraja, kateri imajo glede pohiševanja že neke od cesarice Marije Terezije dane ugodnosti, ne zadeva ta zakon. Volitve so pred vrati. Signor don Antonio, Vi kandidirate v tolminskem okraju, priredite v Bovecu shod in videli bode, kako vas sprejmemo z odprtimi rokami ter ob tej priliki izrečemo naše najpopolnejše zaupanje v zahvalo za vaše »delovanje« v prikl. našem sodnem okraju.

Iz Čezsoče napeljemo elektriko, da bode Bovec ob vašem prihodu električno razsvetljen, da bo imogoče prav natanko videti vaše zasluge ter vaše v sled neumnosti klerikalnih volilcev tako z mastjo zakroženo telesce. Vam ne bo treba govoriti, ker govorili bomo mi. Le nekoliko potrpljenja in mirne krvi, katere pa vi nimate, prinesite s seboj! Svetujemo

vam tudi, da prinesete s seboj škatlico sladkarij, da bode lažje požirati grenke in bridke očitane. Povemo vam na kratko, koliko dobrega ste storili za naš okraj. Za vsak slučaj preskrbite tudi jajca, da ne postane kdo hripav, ko se bo naštevalo vse zasluge.

Veleslužni g. doktor ter poslanec, le kmalu v Bovec, kjer vas nestrno pričakujemo kmiete ter pohiševalci, celega okraja. Pripravite se dobro, Filipi, niso daleč! — Don Antonio, le v Bovec!

Potreba vodovoda za Kras. — V uvodnem članku je čitati, kako skrbi vlada v Dalmaciji tudi za nabavo pitne vode. Če je treba kje preskrbe s pitno vodo, je taka potreba na Krasu. Ali ker so zamudili že razne prilike lepi krščanski polslanci, trpi dežela na vseh koncih in krajih. Vlada pomaga drugodi, pri nas nič, ker imamo zanikarne katoliške poslanece na krmilu. V deželnem odboru sicer leži načrt za napeljavo vodovoda na Kras, ali leži v prahu v kakem skritem kotu pozabljen. Veljavni gospodom se mudi osuševati močvirje v Furlaniji, ko so izvedli že veliko delo z namakanjem tržiške ravani. — Kdo bo mislil na Kras? Morda Stepančič, ki je bil šel na zborovanje »Lege« ter je pokazal, kako zha farbati, s farbanjem o kobilicah. Proč s kobilicanjem, proč sploh z vsemi Gregorčičevimi kandidati — ako hočemo, da začne vendar enkrat uspešno delovanje v korist naše dežele!

V St. Andrežu želijo imeti poštni urad že dolgo časa. Tik Goriče je St. Andrež ali kdaj dobiva pošto. Če se piše iz Goriče v St. Andrež pa hkratu na Dunaj, dobijo pisma poprej na Dunaju kot pa v St. Andrežu. Misli si, da ker ima Goriška okolica imenitnega poslanca, samega gospoda Jožeta Fona iz Volč, gotovo dosežejo pošto, če se le oglašijo. Oglašili so se ali v slabe roke so izročili to svojo tako nujno potrebo. Poštno ravnateljstvo je zavrnilo prošnjo; Fon ni opravičil nič, namreč če se je sploh kaj pobrigal za pošto v St. Andrežu. — Naše kmečko ljudstvo ve samo za jedno veliko brigo poslanca Fona, namreč za to, da je ugrizal z veliko unemo pri raznih oblastih proces proti nekaterim kraškim naprednjakom, proces, katerega so hoteli klerikalci prav tmo izkoristiti sedaj pred volitvami, ker so bili prepričani, da njim na ljubo bodo vsi obtoženi Kraševci obsojeni! V take namene se je pehal okoli Fon, poslanec Goriške okolice. To je nujno in potrebno — St. Andrež, počakaj s pošto! Živio Fon!

V goriško okolico prihaja veliko »Novih časov«, listov stranke novostrujarjev. Tako mi je prišel te dni povrnjen še »Primorski list«. Toda bil sem k sreči doma, ko mi ga je prinesel pismonoša, kateremu sem dal takoj »betel Retour«. Če pride še »Novi čas«, se mi tudi tako zgodi. Povem vam, da dobivam »Novi čas« že od začetka prve številke, ki je izšla, toda vse »gratis«. Vidi se, da imajo novostrujarji velik fond. Toda mene ne spravijo v svojo stranko, kakor jihi več še nezavednih splavljajo po vodi iz

Gosp. Pelussin je imela sicer tudi kožuh, toda ker po zimi ni nikamor hodila, ker ji je bilo podnebje premrzlo, imelo je to oblačilo bolj pravilčen značaj, toda pri Slepičevih si ga lahko videl z lastnimi očmi, in ko so vsi drugi zmrzovali, se je zdelo zmrzujočim, da jima je jako prijetno gorko, da, gospod pl. Slepič se je celo potil, moral si je večkrat obrisati čelo.

Nosil je dolgo suktnjo z rujavo kožuhovino krog vratu in z obšitki po suktnji. Bil je jako širok, zato so vedeli, da je tudi podšit s kožuhovino.

Gospo pl. Slepičeve kožuh je bil svilen in s krzno podšit, to se je videlo, ko se je cerkve grede pokropila z blagoslovljeno vodo, takrat ga je toliko odgrnila: bila je krasna belo siva kožuhovina. Krog vratu pa je imela širok ovratnik, tudi krznen.

»To mora biti gorko,« so dejali ljudje, Slepičevi sede v cerkvi ravno tako prijetno, kakor doma pri peči, mi pa zmrzujemo.

»Vidi se, da sta bogata, plemenitaši si privoščijo lahko marsikaj.«

»Pri nas na deželi ne nosijo kožuhovine.«

»Pa ravno mi bi bili potrebni, kajti zima v Chambaurai je jako ostra.«

»To bi bilo prav lepo in prijetno, toda stvar stane mnogo denarja.«

»To si dovolijo lahko samo bogati ljudje.«

»Zakaj, saj je imel enkrat tudi gospod Allard kožuh.«

»Da, ovčjega, pa je nosil kosmato na zunaj.«

»Seveda ni to tako gorko, ali vendar bolj, kakor nič.«

»Kože na zvunaj, so nasprotno jako hladne.«

»Kakor naj že bo, mora se nositi tako, kakor je navada in kar se ima.«

Toda v Royboni je bila gospa, ki ni bila s tem zadovoljna, kar je imela, to je bila Ema.

Ko je prišla domu iz cerkve, je rekla očetu: »Jaz hočem tudi tak kožuh, kakor ga ima Slepičeva.«

»Do sedaj ga vendar nisi nikdar nosila.«

»Ali je to vzrok? Hočem in moram imeti kožuh.«

Prvi smo v Royboni in si tega ne smemo pustiti prevzeti od koga drugega. Ali nisi videl, kako pozornost sta vzbujala danes Slepičeva v cerkvi? In že tako je njen salon lepši od našega, ne smeta biti edina, ki imata kožuhe.«

»Ali kljub vsi ti bahavosti nista družega, kakor rojalista,« pravi Chanut.

»Da, odvrne gospa Felibien, mi pa bi morali obesiti v saloni podoba našega mladega cesarjeviča, kakor imajo oni grofa Chamborda.«

»Ha, ha, smešijo se naravnost s svojim pohabljenim pretendentom.«

»Je tudi v drugih ozirih pohabljenec,« opomni Ema.

»V Turčiji bi bil lahko haremski stražnik,« popolni nje mož.

»Takega kralja ne more rabiti Francija.«

»Mislim, da ne!«

»Verá je v resnici potrebna za državo,« pravi Chanut, »ona drži množico, vzgaja otroke, veri torej vse spoštovanje, ali ta božja pravica in milost, kakor jo slikajo duhovni je smešna.«

»Neumnost, pod katero trpi cela Francija.«

»Da, ko sem zadnji pravil enemu svojim dolžnikov, da bi bil povratek kraljestva tudi povratek tlače, med temi ko bi nam dal cesar demokratično vlado, kak Napoleon bi bil blagoslov za Francijo in strah ostale Evrope, in bi bil zato zagotovljen večni mir, tako sem rekel, in kaj menita otroka, kaj je tepec odgovoril?«

»Gotovo kako neumnost.«

»Da, sodita, samta, rekel je: »Prusi se pa vendar niso bali tudi Napoleona.«

»Ose!«

»Hotel si je izposoditi dvesto frankov, pa sem mu rekel: Za ljudi, vam enake, nimam denarja, če pa hočete vedeti, zakaj se Prusi niso bali več Napoleona, hočem vam povedati: Prusi se ga niso bali več od tistega dne, od kar so republikanci zabranili potreben denar za vzdrževanje vojske.«

»Dobro si mi povedal, tati!«

»Ali ni res? Naj le poskusijo republikanci z nami, vedno bodo prekratki.«

»Možu si dobro odgovoriti, toda meni si pa se dolžan odgovora,« pravi Ema.

»Radi kožuh? Seveda dete, dobiš ga, saj veš, da ti še nisem odbil prošnje.«

Hudba, po gorski železnici, po velikih in širokih cestah, po kolonah, po kraških kolibah, po kraških trtah, po znižanju davkov, deželni norišni itd. Povem, da sem bil klerikalec pred časom, toda spregledal sem in sedaj vidim, kaj delajo pod zvezo Gregorčiča s Paterjem v Gorici in pod komando dr. Zlindre na Dunaju. — Bivši klerikalec.

Po Cerkljanskem pričakujejo Gregorčiča, da se mu zahvalijo, ker je kmetom tako lepo pomagal ob času pomanjkanja krme. Takrat so jim obljubljali pomoč in župan-poslanec Kosmač se je vozil v Gorico in Gregorčiču, da bi se kmetom tako pomagal. Obljubili so imeli polne koše, ali sena ni bilo od nikoder, denarne pomoči pa tudi ne, da bi ga kupili. Rep za repom je šel iz hlevov, kmetje so prodajali, ker s praznimi obljubami ni mogoče nasititi živine; živine ni več, pomoči pa tudi ni bilo. Čez čas so jim bili nekaj nakazali, kakor da bi se norečevali iz ubogih kmetov, tako, da je takrat Kosmač zopet tekel v Gorico pa mu je povedal Gregorčič, da ni nič več. Bilo je toliko kot nič. — Neizmerno je trpelo kmetijstvo vsled pomanjkanja krme, škoda je obšutna, ter se bo še dolgo poznala. Zato pričakujejo Cerkljani, da pride Gregorčič med nje, da ga lepo zahvalijo. Seveda, če je glasoval svoj čas proti znižanju davka za kmeta, se tudi ne bo trudil za krmo, pa če jo kmet še tako potrebuje.

Dr. Janko Hočevnar v Krškem je bil klerikalni državni poslanec. Klerikalci so ga ujeli v svoje zanke s posebnim namenom. Naprednjak je bil in bogato teto, milijonarko je imel. Stara je bila že in klerikalcem v Ljubljani so se začele sline cediti po njenem bogastvu. Hoteli so namreč nečaka dr. Janko odstraniti od tete in zaposliti kot poslanca na Dunaju, da bi isti čas nemoteno duhovnik v Krškem s pomočjo iz Ljubljane pripravil gospo milijonarko Hočevnarjevo, da bi zapustila stotisočake v »dobre namene«. Ali tisti čas, ko je bil dobri Janko na Dunaju, je pletel zanke milijonarki krški župnik Renier, glumač v duhovski suknji, pa ne morda za ljubljanskega škofa, da bi ta dobil stotisočake za »zavode« in razne »dobre svrhe«, marveč lepo zase. Nasprotje je napravil med staro milijonarko in njenim nečakom dr. Jankom, in ko je umrla, je dobil prefrigani Renier velikansko premoženje, s katerim živi sedaj kot kavalir na Dunaju, klerikalci v Ljubljani niso dobili nič, nečak dr. Janko ne le da ni dobil nič po teti, še plačati mora obilo tisočakov, katere mu je bila posodila — tako da je mož dandanašnji brez vsakega premoženja.

Tako daleč so ga spravili klerikalci. Sedaj pa ga tudi ne kandidirajo več v državni zbor. Dosegli niso z njim, kar so hoteli — zato proč z njim. Tako delajo klerikalci. Bilo jim je samo za denar dr. Hočevnarjeve tete. Ker tega niso dobili, so zavrgli tudi nečaka, ko so ga spravili ob vse premoženje.

Romantična Divaška vilenica bo v nedeljo dne 7. maja t. l. sijajno razsvetljena od 3. do 6. ure popoldne.

Jama je oddaljena 15 minut od postaje Divača. Vstopnice po 1 krono se bodo dobivale pred vhodom v jama.

Goriško okolico je zastopal Fon kot državni poslanec tako slabo, da slabše ni bilo mogoče. Pokazati nima nič, razven tiste škafoliške ostarje v Renčah, napravljene nalašč v škodo drugim kmetarjem. Kako pa bo tudi zastopal najbolj agrarno stran naše dežele človek, ki ne ume nič o kmetovanju! Kdo je Fon, so spoznali njegovi volilci prav sedaj, ko je prišlo na dan kako se je trudil okoli oblasti za proci radi trt. To je odprlo marsikomu oči, da vidi Fona v pravi luči! Kmet je kmet, pa naj bo v tem ali onem taboru; na tak način mu hoteti škodovati, kakor se je hotelo kmetom s Spodnjega Krasa, pristašem napredne stranke, to da misliti mnogo! Goriška okolica potrebuje za poslanca kmetovalca, ki ume vse težnje okoliškega kmeta, ki bo delal v blagor njegov ter ga ne bo nikdar dobili za kako lopovščino proti kmetu naperjeno!

Sudanci v Gorici. — V salonu »Central« se bodo vršile od jutri dalje predstave sudanske trupe nubijskega plemena. Trupa je nastopila skoraj že v vseh evropskih mestih in po vseh zooloških vrtilih in razstavah.

Izletniški odsek »G. S. M.« naznanja, da se bo vršil jutri v nedeljo dne 7. t. m. II. odsekov zlet v Rihemberg. Kdor se zleta želi vdeležiti, naj pride na državni kolodvor ob 12.15 točno, da vlaka ne zamudi. Na svidenje!

Francoski dezertjer. — Tukajšnji policiji se je predstavil neki Magnier René, rekoč, da je francoski dezertjer. Poslali so ga v Trst.

»Slovensko« delavsko stavbno društvo »Svoj dom«. — Iz mesta: »Čuje se, da so bili na občnem zboru zadnjega aprila t. l. izvoljeni sami Slovenci in sicer v odbor: dr. A. Brečelj, M. Bizjak, A. Grbec, J. Balantič, J. Kopač, I. Sotler in Andri Tutta. Za namestnike: dr. I. Novak in Teod. Hribar.«

V Trziču imajo novega župana. Na predlog starešine Pogačnika je bil izvoljen per acclamationem za župana v Trziču dr. Rebula.

Radi žaljenja veličanstva je bil obsojen pred tukajšnjo sodnijo Ivan Žizka iz Varšave na 6 mesecev strogega zapora.

Odprti lekarni. — Jutri popoldne bosta odprti v Gorici lekarni Liberi-Pontoni. V teh dveh lekarnah bo tudi pomočna služba v času od 7. do 14. t. m.

Gg. dopisnikom: Prosimo vse gg. dopisnike, naj pišejo s črnjlo in ne s svinčnikom; s svinčnikom le, če je kaj nujnega pa morda ni pri roki črnjla. Pisati treba dobro in razločno, da ni treba dopisa šele prepisovati! Izjema v tem pogledu seveda so naši priprosti dopisniki na deželi. Ti naj pišejo kot doslej.

Sokolski vestnik.

Jutri v Rihemberg!

Telovadni odsek »Sokol« v Škrbini. — Dne 30. aprila je priredil »Sokol« v Škrbini vrtno veselico z lepim sporedom. Pri tej slavnosti je marljivi »Sokol« prvič nastopil v kroju in stopil tako v vrste pravih rudečih srajc. 22 čvrstih Sokolov v kroju in 8 brlih Sokolic, ki so se z največjo pridnostjo pripravljali na ta pomemben dan, je korakalo po lepi napredni vasi, kjer se jih je z največjim navdušenjem pozdravljalo in se jim čestitalo na vseh, ki so jih dosegli v tako kratki dobi, odkar se je ustanovil odsek. Na slavnostnem prostoru se je zbralo veliko število občinstva, največ domačega in iz bližnjih vasi. Veselico je otvoril nadzornik G. S. Ž. s pozdravnim govorom, s katerim je tudi združil obrazložitev sokolske misli, sokolskega delovanja in mlade Sokole vzpodbujal k vztrajnemu sokolskemu delu. Obljubili so Sokoli govorniku, da hočejo postati pravi bojevniki na sokolskem polju in da bodo delovali še z večjo marljivostjo v naprej, tako da si v teku še tega leta ustvarijo trdna tla, na katera potem postavijo samostojnega »Sokola« v Škrbini. Pevski zbor obstoječ izključno iz članov odseka, je pod vodstvom marljivega svojega pevovalke zapele lepe slovenske pesmi. Igra »Brat Sokol« se je dobro igrala in žela od občinstva mnogo pohvale. Po končanem vspehu je pričel ples in mladi pari so se sukali do 11 ure ponoči. Sv. Ivanška godba iz Trsta je pridno svirala lepe valčke in druge za ples pripravne komade. Splošno se lahko trdi, da gre vsa čast vrlenu odseku za to krasno prireditve, ki je v moralnem oziru mnogo pripomogla odseku na vgladu in mu dala vspehujo za nadaljno težko delo. Tudi v gmetnem oziru je slavnost: še precej dobro vspela, bila bi še pa bolj, ako ne bi sokolska godba v Prvačini odpovedala v zadnjem hipu svojega sodelovanja, kar je povzročilo društvu nad 80 kron škodo. Čisti dobiček je namenjen za nabavo telovadnega orodja. S to slavnostjo je Sokol v Škrbini pokazal, da je vreden, da se ga vsestransko podpira.

Za Sokolski Dom v Mirnu je daroval g. Franjo Sandrin 30 K vsled neke poravnave.

Trgovsko-obrtno in gospodarsko vesti.

Tečaj za zeleno cepljenje ameriških trt v Trziču. — V državnih trtnih nasadih v Trziču se bo vršil dne 11. t. m. tečaj za zeleno cepljenje ameriških trt. Vinogradniki oziroma njih sinovi, ki se hočejo

vdeležiti tega tečaja, naj se zglase dne 11. t. m. ob 9 uri dopoldan pri omenjenem nasadu v Trziču.

Goriška kolesarska zveza.

Kolesarsko društvo »Zarja« naznanja gg. dirkačem, da imajo čas, vpisati se za dirko še jutri do 2. pop.

Kolesarsko društvo »Gorica« vabi gg. člane k sestanku, kateri bo danes zvečer ob 9. uri v društveni sobi pri »Zlatem jelenu«. — Odbor.

Kolesarsko društvo »Gorica« priredi jutri v nedeljo izlet v Tolmin-Slap. Odhod z vlakom državne železnice ob 11. uri dopoldne do Sv. Lucije. Rednik Joško Sirk. Izlet se vrši ob vsakem vremenu. Zdravo! — Odbor.

Kolesarsko društvo »Idrijska dolina« bo imelo jutri v nedeljo dne 7. majnika svoj ustanovni občni zbor ob 3. uri popoldne v gostilni g. Hvala na Slapu. Prosi se obilne udeležbe. — Pripravljalni odbor.

Politični pregled.

Novi brambni zakon. — V nekaj dnevih bo ogrskemu parlamentu predložen novi brambni zakon, ki je bil že nekaj let potreben reforme in je dal letos mnogo misliti. Brambni zakon bo prinesel nekaj izpremenb, predvsem glede časa službovanja in sicer bodo sledeče:

Čas vojne službe. Stari brambni zakon: armada: aktiv. 3, rezerv. 7; mornarica: aktiv. 4, rezerv. 5+3; dež. bramba: aktiv. 2, rezerv. 10+2. Novi brambni zakon: armada: aktiv. 2, rezerv. 10; mornarica: aktiv. 4, rezerv. 5; dež. bramba: aktiv. 2, rezerv. 10.

Doba vojaške službe torej tudi po novem zakonu znaša skupaj 12 let s tem razločkom, da se ne bo več delalo izpremenb med armado in deželno brambo in bodeta obe vrsti druženi v eni.

Za artilerijo, kavalerijo in tren ostane še nadalje službena doba 3 leta, zato bo pa rezervna služba obvezna le 7 let. Tako da jim eno aktivno leto nadomesti dve rezervni. Poleg tega, da je skrajšana aktivna službena doba na 2 leti, določa novi brambni zakon tudi, da se omogočijo razne olajšave in osvoboditve, da se zmanjša število in skrajša čas orožnih vaj, da se nadomesti škoda, ki nastane vsled vojne dolžnosti itd.

Zunanji minister Aerental odstopi najbrže jeseni. Da bi si izboljšal zdravje, v ta namen biva v Opatiji, ali zdravje se mu baje ni nič popoboljšalo.

Hrvatski sabor bo najbrže razpuščen še ta mesec.

Sedem strelav na predsednika Paname. — Predsednik Paname dr. Arosemena je govoril v Davidovem mestu, kar je bilo izstreljenih v sobo sedem strelav iz revolverja. Predsednik ni zadet. Napadalec je izginil.

Turčija gradi trdnjave. — Londonski listi zatrjujejo, da se turška vlada zelo resno bavi z vprašanjem utrdb, za katere hoče sedaj enkrat izdati 2 milijona mark, da utrdi Tripolis, Smirno in Solun hoče Turčija pretvoriti v velika vojna pristanišča, iz Mitrovice pa hoče napraviti veliko moderno trdnjavo.

Nastiljeva lopovstva. — »Hrv. Pokret« prinaša faksimile iz protokola o zagrebškem veleizdajniškem procesu glede

izpovedi znane glavne priče Gorgija Nastiča. V protokolu so natančno razvidne različne korekture, katere je napravil Gorgije Nastič po zaslišanju pred preiskovalnim sodnikom. Ta korigirana izpovedba je potem služila kot podlaga razsodbi v veleizdajniškem procesu. Cela zadeva vzbuja presenečenje.

V Maroku. — Kolona francoskega generala Bremonda je že dospela v Fez. Oblegajoči vstaši so se potegnili nazaj. Na Španskem je napravila francoska ekspedicija v Maroku slab vtisk. Nemčija ščuja na tihem prizadete velesile proti Franciji in hoče na ta način doseči dalekosežne kompenzacije.

Francija zasede definitivno luko Meheda ob ustju reke Seba.

Česke kandidature na Dunaju. — Češki centralni volilni komite na Dunaju je sklenil, postaviti v vseh dunajskih in nižjeavstrijskih volilnih okrajih češke števene kandidate. Imena kandidatov se naznanijo tekom teh dni.

Razne vesti.

Meksika. — Ustaši so blizu glavnega mesta. Tujci beže v Veracruz. Glavno mesto je v nevarnosti. Govori se pa tudi o reformah, ki bi vzročile mir; tako posebno imenovanja novih guvernerjev.

Dve železniški nesreči. — Na progi Lvov-Przemysl sta trčila dva tovorna vlaka skupaj. 12 oseb je težko ranjenih, dve sta mrtvi. Škode je pol milijona K. — Pri postaji Usti se je zgodila velika nesreča. Tovorni vlak je v hudi nevihti zapeljal v pesek, katerega je hudournik nasul na progo. Vozovi so se nagromadili. Vozili so se z vlakom delavci. Skoro vsi so ponesrečili.

Konferenca poštarjev na Dunaju. — 5. t. m. se je vršila v trgovinskem ministerstvu konferenca c. kr. avstrijskih »poštinih mojstrov«. Konferenco je vodil sam avstrijski trgovinski minister dr. Weisskirchner. Udeležili so se je zastopniki raznih društev poštarjev in poštinih ekspedientov. Pogajanja so veljala izboljšanje materialnega stanja, regulacij plač, določil glede vsakoletnega dopusta in razmerja poštinih uslužbencev do uradnikov.

Ogrski trgovinski minister Hieronymi je umrl 4. t. m. star 74 let.

Albanija. — Pri Seveu so vstaši porazili turške čete. Turki so požgali več vasi. Začel je velik transport turških čet v ustaško Albanijo. Pri Dečicu so izgubili Turki v boju 300 vojakov. Ustaši so ugrabili 200 pušek. S turške strani se trdi, da v zadnjem času ni bilo v Albaniji večjih bojov z izgubami.

Mohamedanci hočejo poklati kristjane v Jeruzalemu. Guverner hoče proglašiti obsedno stanje. Baje so bile ukrade neke stare svetinje.

(Dalje na peti strani.)

katera skrbi za zdravo kožo in hoče izbiti se peg ter ohraniti nožno in mehko kožo ter bilo polt, se umiva le z

Dama,

milom (znamka konjček)

tvrdke Bergmann & drug Teschen na Elbi.

Komad po 80 vin. se dobi v vseh lekarnah, mirodlinah in prodajalnah parfumov.

Salon Central – Gorica

Corso Giuseppe Verdi

!! Prvikrat v Gorici !!

Od nedelje 7. t. m. naprej — le nekoliko dni se vrše

predstave sudanske trupe

nubijskega plemena

sestoječe iz 20 oseb obeh spolov. Predstave se vrše v narodni noši. Predstavlja se razne narodne igre in bojne plesse.

Ogleda si lahko vsak od 10. ure predpodne dalje. — Predstave se vršijo od 3. ure pop. do 9. ure zvečer.

Vstopnina 60 vin. — Vojaki do narednika in otroci plačajo polovico.

Nezgoda na morju radi burje. Dve braceri prebrnjeni. Eden mrtev. — Radi silne burje sta se zgodili 2 nezgodi na morju, ena celo s tragičnim izidom. Bracera (vrsta jadrnic, kakoršne služijo za prevažanje sadja in poljskih pridelkov) »Minori« iz koperskega pristanišča je jadrata v smeri proti tržaški luki. Ko je priplula na višino Sv. Andreja sredi zaliva, jo je prebrnil močan piš burje. Bracera je bila prazna in notri so bili gospodar Andrej Vatovec, star 26 let in moštvo: Josip Paravel, Nazarij Genso in sin poslednjega Gabrijel, star 17 let ter Fran Pesaro. Vsi so padli v morje. Z naporom vsi so zagrabili za prebrnjeno podpalubje jadrnice in kričali na pomoč. Na svetilniku je straža zapazila nezgodo in pilot je takoj telefoniral pristaniškemu kapitanu. Rešilni parnik »Audax«, ki je bil ves čas pripravljen za morebitno pomoč, je takoj odplul pod poveljstvom pristaniškega podkapitana g. Frausina. Z največjo hitrostjo je parnik krenil na kraj nezgode. Ali še predno je priplul tja, je jako močan piš burje in sunek vala odtrgal enega od ponesrečencev s podpalubja. Nesrečnež, 20 letni Fran Pesaro, ki ni znal plavati, je izginil sredi razburkane valovja. Ostale ponesrečence je »Audax« rešil in potem je iskal truplo vtopljenca, ali zaman. Nato je vlekel braceri v luko.

Tatvina črnogorskih jubilejnih pošt-nih znamk. — Iz Cetinja poročajo, da je bilo na ondotnem poštneju kraji ukrade-nih jubilejnih pošt-nih znamk za 20.000 K. Vlada je razpisala 500 K nagrade za odkritje tatov.

Francosko volunko, učiteljico fran-coščine Thyron, so zaprli v Kolimu. Thyron je tudi v sorodu s francoskim ministrskim predsednikom.

Delavske razmere v Ameriki. — V državi Pensylvania se je ubilo lani okoli 1300 delavcev. Gledé države Ohio poročajo, da se tam ubije na vsak mesec ka-kih 400 delavcev. Morda so kolikor toliko pretirane te številke, toda v listih se čita venomer o nesrečah v rudnikih, premogokopih ter v raznih industrijskih podjetjih. Pač tudi v Ameriki se pazi bolj na mrtve stroje kot pa na človeka!

Hrvatje prodajajo svojo zemljo Šva-bom in Madjarom. — Pred kratkim je prešlo veliko hrvaško posestvo pri Pože-gi v roke madjarskih Švabov. Iz Oseka pa poročajo sedaj, da je prešlo veliko posestvo Bečiničin dvor v roke Madjarom za 712.000 K; jutro po 690 K.

Mednarodni časnikarski kongres v Rimu je bil odprt 4. t. m. Otvoritvi je prisostvoval tudi laški kralj z ministri.

Schillerjev rokopis balade »Hero und Leander« je prodala tvrdka Boerne na Lipskem za svoto 14000 mark.

Rojaki, izpolnite svojo narodno dolžnost: pristopajte k obrambnemu skladu družbe sp. C. in. M.!

Strašen samomer. — Sedlar Ogrm-mer na Dunaju si je porezal roke in lice, da je krvavel, potem si je vstrelil iz re-volverja v usta in na to, ker še ni bil mrtev, se je obesil.

Dva anarhista so ujeli v Turinu, ka-kor poročajo od tam. Pri njih so našli ba-je dinamične naboje.

Velik požar. — Mesto Ökeritö na Ogrskem je zajel 4. t. m. požar. Zgorelo je skoro celo mesto.

Revna starka, ki ima 5 milijonov de-narja. — Kakor poročajo iz Newjorka, je bivala v neki leseni kolibi 70 letna Jane Perkins Williams. Starki se je zmešalo, zato so jo hoteli odpeljati v norišnico. Ko so preiskali njeno umazano stanovanje, so našli v njem vrednostnih papirjev, de-narja in uložnih knjižic skupno za 5 mi-lijonov. V svojem času je bila starka zna-na v finančnem svetu kot Etty Green; svoje premoženje si je pomnožila s špe-kulacijami na borzi.

Komu je podoben srbski kralj Peter? — Neki italijanski list pripoveduje, da je srbski kralj Peter pri svojem posetu v Ri-mu iznenadil Rimljane z veliko podobno-stjo pokojnemu papežu Levu XIII.

Rimljani trdijo, da je imel Lev XIII. v svojem sedemdesetem letu jednake li-čne črte kakor Peter I. Zato so mu kli-cali Rimljani »Papa Pecci«! kakor so ime-ovali pokojnega papeža Leva XIII., ki se je zval poprej Pecci.

Njihovo kraljestvo je od „onega“ sveta.

V Belgiji vladajo klerikalci. Umevno, da porabljajo vsa državna sredstva v ok-repljenje klerikalne propagande.

Klerikalni sistem se razteza tudi na kolonije; torej kar delajo v Belgiji, isto

Po mestu in okolici se ne sliši drugega pogovora, kakor o oblekah

„BENJAMIN“

ter klobukih in čevljev

„OHO“

tvrdke

J. MEDVED
GORICA.

delajo v Kongu. Tam delujejo razne kon-gregacije, ki dobivajo obilo denarja. Ta-denar gre v pomoč raznim redovnikom, ki so sprejeli misijo, da naučijo »črne brate« evangelije.

V državni proračun za Kongo je uvrščeno 600.000 frankov za razne mi-sionarje:

Samostan de Schent dobiva 60.000 frankov, Beli bratje 40.000, Jezuitje 40.000, duhovniki Presv. Srca 65.000, Trapisti 55.000, Frančiškani 35.000, Oče-tje Mijl. Hill 25.000, Sestre naše Gospe 35.000, Očetje sv. Duha 10.000, Benedik-tinci itd. itd. še po tisočakah.

Ali proračun izkazuje še 24.500 fran-kov izvanrednih in neprevidljivih troš-kov.

Klerikalizacija v Kongu se širi. Ali kako je s šolami? Za plačo šolstvu učiteljstvu je nakazanih celih 71.000 frankov. Ali dober del teh pade zopet v žep raz-nih misijonarjev. Velik del šolskih kredi-tov izgine — in razni redovi morejo ek-spluatirati Kongo ad majorem Dei glo-riam kakor eksploatirajo mater domovi-no, ki jih tako dobro prehranjuje...

Srečna država!

Mali oglasi.

Najmanjša pristojbina stane 60 vin. Ako je oglas obsenejši se računa za vsako besedo 3 vin. Najpripravnije inseriranje za trgovce in obrtnike. Koliko je manjših trgovcev in obrtnikov v Gorici, katerih na deklet (in celo v mestu) nihče ne pozna, ker nikjer ne inserirajo. Škoda ni majhna.

Ena ali 2 zračni sobi se odda s hrano ali brez hrane v središču mesta. — Kje pove naše upravnistvo.

Kupi se zemljišče pripravno za zidanje male hiše. — Ponudbe na upravnistvo.

Stara dobroidoča gostilna na Gorenjskem

s krasnim gostilničarskim vrtom se odda takoj

v najem

radi bolezn lastnika.

Kje, pove naše upravnistvo.

Izvlaček Salsapariglia in kričistilni prevretek

se izdeluje v novi lekarni

„pri LJUDSKEM VRTU“

G. Tromba, Gorica

Corso G. Verdi 13.

Jako priporočilno sredstvo za pomladan-sko zdravljenje krvi, proti zaprtosti, za one ki imajo pomaukanje teka in hemoroide.

Zavoček za 6 zavretkov K 1, 1 steklenica ekstrakta K 2.

Rimske toplice v Tržicu (Monfalcone).

Solnate kopeli, stalna temperatura 38-40°. Blatno zdravljenje. Sezona od 1. junija do 30. septembra. Učinkuje proti protinu, revmatizmu, ischias, ženskim boleznim itd. — Lastnik knez A. pl. Thurn in Taxis. Redni promet z avtomobilom Rimske toplice — Tržicu. — Izleti: Timavo, Sv. Ivanu, devin-ski grad, kopališče Sistjan. Največji kom-fori. Na novo urejeno in povečano kopa-lišče. Interurb. telef. št. 26. Koncerti itd. V zavodu se nahaja zdravnik.

Uradnik z dežele, stranka brez otrok

išče zdravo stanovanje

v središču mesta

ohostoječe iz 3 sob, kuhinje in pritliklin.

Eventuelno se kupi mala hiša.

Ponudbe na naše upravnistvo.

Zobozdravniški in zobotehniški atelje

Dr. I. Eržen GORICA

Jos. Verdi tehnišče šte. 27.

Umetne zobe, zlato zobovje, zlate krone, zlate mostove, zobe na kaučukove plošče, uravnavanje krivo stojećih zob. Plombe vsake vrste.

Ordinira v svojem ateljeju od 9. ure dop. do 5. ure pop.

A. vd. Berini

Gorica, Šolska ulica št. 2.

velika zaloga

= oljkinega olja

prve vrste

najboljših vrst iz Istre, Dalmacije, Melfotte, Bari in Nica

se prodajo na drobno in debelo.

Prodaja na drobno: Kron — 98, 104, 112, 120, 128, 136, 144, 160, 180, 200, 240, za luči po 72 vin.

Na debelo cene ugodne.

Posilja poštnine prosto na dom. Posodo se pušča kupcu do popolne uporabe olja; po uporabi se spet zamenja s polno.

Pravi vinski kis in navaden. Zaloga mila in sveč.

Cene zmerne.

Tehnični biro FRIDERIK KIENTZ — GORICA

ulica Ascoli šte. 20

priporočja:

parne naprave, razne vsesalne naprave plina, raznovrstne motorje in lokomobile, kompletne naprave za pekarnice, parne peči, stroje za mešanje in posamezne dele strojev.

Dvigala za stavbe, poljedelske stroje, stiskalnice, za grozdje in drugo. Kompletne naprave za mizarske delavnice, žagarje in mlinarje. Mline za koruzo z ročnim obratom. Naprave za parne pralnice, olje za stroje vseh vrst, smrkov papir za čiščenje in platno.

Velika zaloga gramofonov in citer.

GORICA. GORICA.

Narodno podjetje

Hôtel „Pri Zlatem Jelenu“,

V središču mesta. Ob glavni ulici z državnega kolodvora. Zbirališča trgovskega sveta in goriških Slovencev. — Nad 30 sob za tujece od K 1-20 višje. Velik vrt z verando. Stekljeni salon s te-raso. Velik jedilni salon. Več sob za klube in sklenjene družbe. Kegljishče. — Točarna z običajnimi gostilniškimi cenami za jedi in pijače. — Domača in tuja vina. Budjeviško in puntigamsko pivo. — Cene jako zmerne. — Postrežba pod novo upravo skrbna in točna.

Gospodinje, zahtevajte KOLINSKO CIKORIJO

pri vseh trgovinah

iz EDINE slovenske tovarne v Ljubljani.

Podružnica „Ljubljanske kreditne banke“ v GORICI

— se bavi z vsemi v bančno stroko spadajočimi posli. —
Vloge na knjižice obrestuje po 4½%, vloge v tekočem računu po dogovoru.

— Delniška glavnica K 5.000.000. —

Centrala v Ljubljani.

— Rezervni zaklad K 450.000. —

PODRUŽNICE: Celovec, Gorica, Sarajevo, Split, Trst.

Pozor! Ponujalo se vam bo mnogo ničvrednih ponarejanj.

Zalleva naj se izrečno Globin iz tovarne Fritz Schulz ml. akc. dr.

Globin
najboljše
čistilo za čevlje

Varstvena znamka: „Sidro“
Bismont. Capsici comp.
Nadomestek za

Anker-Pain-Expeller

je povsod priznано kot najboljšo sredstvo proti prehladom itd. Za ceno 80 vin, K 1.40 in 2.— se dobi po vseh lekarnah. Pri nakupu tega, tako priljubljenega domačega zdravila, se je posluževati le originalnih steklenic v skatijah z našo varstveno znamko „Sidrom“, ker le tako je zagotovljeno, da je izdelek pravi.

Dr. RICHTERJEVA LEKARNA
pri „zlatem lavu“ v Pragi
K isatothgasse štov. 5 nova.
Dnevno razpokočanje.

stroj, kadar se moj kolovrad ustavi. Zdrava bodi! Bog daj srečo in dobro odpravi. Adijo!

Halo! Urša počakaj: Kam tako letiš? Jera! Pomisli kaj se mi je zgodilo, pred par leti sem kupila od potovalca cenen šivalni stroj, toda danes, ko imam dela čez glavo, se mi je polomil. Letim pa zato, ker nujno drugega rabim k gospodu

**Jos. Dekleva v Gorici,
ul. Municipio št. 1,**

da si tam nabavim nov Pfaffov šiv. stroj, ker moja sosedka ima že več let stroj iste vrste, kateri je tudi pripraven za umetno vezenje in do danes se ji ta ni še nič pokvaril. Stroj šiva res izborno in Katra mi je prav topla priporočila ter dostavila:

Urša zapomni si, da kar je primerne cene, ni drago, ampak kar je ceno, to pride stati človeka drago. Prav imaš Urša, pristavi Jera, le kupi Pfaffov šiv. stroj, tudi jaz sem slišala, da so Pfaffovi šiv. stroji najboljši, da nič ne ropotajo, ampak, da je veselje na nje šivati ter tudi jaz kupim Pfaffov šivalni

Imovitejši Slovenci, pristop k obrambnemu skladu družbe sv. C. in M. bodi vam sveta dolžnost!

Lekarnarja A. THIERRY-ja BALSAM

Samo pravi z zeleno redovnico kot varstveno znamko.

Proti vsakemu ponarejanju, posnemanju in zopetni prodaji drugih balzamov pod dvomljivo znamko, se sodniško postopa in strogo kaznuje. Nedvomljivo zdravstvenega učinka pri vseh obolenostih soplnih organov: kašlju, bruhanju, hripavosti, bolečinah v prsih, na pljučih, specijelno pri influenci, obolenosti na želodcu, vnetju jeter in ledje, slabih prebavi, zaprtju, zobobolu in obolenosti v ustih, trganju po udih, pri opeklinah, izpuščaji itd. je edino imenovani balzam 12/2 ali 6/1 1 vel. posebna steklenica K 5.—

Lekarnarja A. THIERRY-JA

samo pravo CENTIFOLJINO MAZILO

zanestljivo gotovega učinka pri opeklinah, oteklosti, pone- srečanju in vnetju prepreči večkrat nepotrebne operacije. Zdravilno tudi pri zastarelih ranah itd. 2 skatli 3-60.

ZALOGA: Lekarna pri Angeli varhu A. Thierry-ja Pregrada pri Rogatev.

Dobi se po lekarnah. — Na debelo po med. mirodilnicah.

Naznanilo preselitve.

Znana, stara domača tvrdka z železnino

KONJEDIC & ZAJEC

uljudno naznanja, da je preselila s 1. majem svojo trgovino v prostore hiše „Goriške ljudske posojilnice“

Gosposka ulica št. 7 (prej „Krojaška zadruga“).

Z ozirom na to, da smo uredili trgovino na novo, nam bo mogoče postreči svojim cenjenim odjemalcem vsestransko hitro, točno, ceno in pošteno.

Zahvaljevaje se za dosedanje naklonjenost, se uljudno priporoča na obilne naročbe i v novih prostorih z odličnim spoštovanjem

tvrdka Konjedic & Zajec.